

začenja s Filozofsko fakulteto (1919–1954, 1957–1960) – do leta 1949 je združevala prirodoslovno-matematične in humanistične stroke – sledita Prirodoslovno-matematična fakulteta (1950–1954) in Prirodoslovno-matematično-filozofska fakulteta (1954–1957). Tehnične smeri študija so v okviru Tehniške fakultete (1919–1950, 1954–1957), Tehniške visoke šole (1950–1954), Fakultete za rudarstvo, metalurgijo in kemijsko tehnologijo (1957–1960), Fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo (1957–1960), Fakultete za elektrotehniko in strojništvo (1957–1960) ter Naravoslovne fakultete (1957–1960). Pravna fakulteta (1919–1954, 1957–1960) in Ekonomska fakulteta (1946–1954, 1957–1960) sta združeni v Pravno-ekonomski fakulteti (1954–1957). Biotehniške vede je imela Agronomska fakulteta, ki se je s pripojitvijo oddelkov preimenovala v Fakulteto za agronomijo, gozdarstvo in veterinarstvo. Medicino so razen v obdobju (1950–1954), ko je obstajala Medicinska visoka šola, predavali na Medicinski fakulteti, ki se je v letih 1957–1960 imenovala Fakulteta za splošno medicino in stomatologijo. Teologija je predstavljena v okviru obdobja, ko je bila članica Univerze (1919–1949).

Profesorji fakultet so razvrščeni kronološko v okviru vsake predstavljene fakultete, zato so nekateri omenjeni večkrat, z različnimi nazivi, ker so zaradi reorganizacijskih sprememb napredovali na različnih fakultetah. Ob fotografiji profesorja so navedeni osnovni podatki: ime in priimek, službeni naziv, stroka, za katero je bil imenovan v naziv, in letnica izvolitve v naziv. Popis profesorjev je izdelan po seznamih predavanj in se zaključuje s študijskim letom 1959/60 ter je usklajen in preverjen s podatki iz personalnih map profesorjev in bibliografij univerzitetnih profesorjev in njihovih sodelavcev, v katerih je opisano njihovo raziskovalno delo in navedeni nazivi, ki so jih pridobili.

Fotografije profesorjev so bile delno najdene v personalnih mapah Zgodovinskega arhiva in muzeja Univerze, preostalo slikovno gradivo pa so prispevale članice ljubljanske Univerze, različne ustanove po Sloveniji, pa tudi zunaj njenih meja in posamezniki. Njihova imena so navedena na koncu knjige ob slikovnem gradivu in v poglavju Viri slikovnega gradiva. Fotografij nekaterih profesorjev ni bilo mogoče najti, ker so bili le krajši čas na Univerzi ali pa so njihove fotografije zaradi časovne oddaljenosti slabše kvalitete.

Na koncu knjige je poleg kazala osebnih imen in kazala pojmov, krajevnih in stvarnih imen dodan tudi seznam uporabljenih virov.

Knjigo v nakladi 300 izvodov je izdala Univerza v Ljubljani, uredil jo je vodja Zgodovinskega arhiva in muzeja Univerze dr. Jože Ciperle, fotografije pa je zbrala in spremna besedila napisala avtorica Tea Anžur.

Omenjeni fotozbornik hrani pomemben del zgodovine ljubljanske Univerze, ki so jo krojili tudi njeni profesorji kot ugledni raziskovalci, strokovnjaki in pedagogi. Ta publikacije predstavlja najboljše zbirko fotografij profesorjev doslej, ostala pa bo tudi prihodnjim generacijam. Tako si bodo lahko lažje oblikovali lastno predstavo o preteklosti Univerze in ljudi, ki so jo tudi oblikovali.

Tea Anžur

Emica Ogrizek: Tiskovne zadeve državnega tožilstva Maribor 1898–1941. Maribor : Pokrajinski arhiv, 2010 (Inventarji 19), 227 strani

Arhivska svetovalka Emica Ogrizek je že leta 2002 pripravila razstavo, s katero je javnosti predstavila gradivo fonda Državno tožilstvo v Mariboru. Tokrat pa se je odločila izdati delni inventar tega fonda, tj. enega izmed 123 fondov s področja pravosodja, ki jih hrani Pokrajinski arhiv Maribor. Predmet inventarja so tiskovne zadeve mariborskega državnega tožilstva (zanj je bil v uporabi tudi naziv državno pravdnništvo), in sicer v letih od 1898, ko je bilo ustanovljeno, do 1941. Gre torej za obdobje dveh različnih pravosodnih sistemov – avstrijskega in jugoslovanskega.

